

The Holy See

PAAUKOJIMO NEKALTAJAI MARIJOS ŠIRDŽIAI AKTAS

O Marija, Dievo Motina ir mūsų Motina, kreipiamės į tave šią sielvarto valandą. Tu esi mūsų Motina, tu mus myli ir pažįsti: niekas, kas mums svarbu, nėra nuo tavęs paslėpta. Gailestingumo Motina, daug kartų esame patyrę tavo švelnią globą, ramybę mums teikiantį tavo artumą. Tu visada vеди mus pas Jėzų, Taikos Kunigaikštį.

Tačiau mes nuklydome nuo taikos kelio. Pamišome praėjusio šimtmečio tragedijų pamokas, milijonus žmonių, žuvusių pasauliniuose karuose. Nepaisome įsipareigojimų, kuriuos prisiėmėme kaip tautų bendrija, ir išduodame tautų taikos svajones bei jaunimo viltis. Susirgome godumu, užsisiklėdėme nacionalistiniuose interesuose, leidome, kad mus paralyžiuotų abejingumas ir savanaudiškumas. Ėmėme nepaisyti Dievo, gyventi su savo melu, kurstyti agresiją, naikinti gyvybes ir kaupti ginklus, pamiršdami, kad esame savo artimo ir mūsų bendrų namų sergėtojai. Karu išdarkėme žemės sodą, nuodėme sužeidėme Tėvo, kuris nori, kad būtume broliai ir seserys, širdį. Tapome abejingi visiems ir viskam, išskyrus save. Su gėda sakome: „Atleisk mums, Viešpatie!“

Nuodėmės skurde, mūsų nuovargyje ir silpnume, blogio ir karo neteisybės slėpinyje tu, šventoji Motina, mums primeni, kad Dievas mūsų neapleidžia, bet ir toliau žvelgia į mus su meile, trokšdamas mums atleisti ir mus prikelti. Tai jis davė mums tave ir tavo Nekalčiausiojoje Širdyje suteikė prieglobstį Bažnyčiai ir žmonijai. Dėl Dievo gerumo tu esi su mumis ir švelniai mus vеди net per tamsiausius istorijos vingius.

Tad bėgame pas tave, beldžiamės į tavo Širdies duris, mes, tavo mylimi vaikai, kurių niekada neapleidi ir kuriuos ragini atsiversti. Šią tamsią valandą ateik mums į pagalbą ir mus paguosk. Kartok kiekvienam iš mūsų: „Štai aš, tavo Motina“. Tu žinai, kaip atitirpinti mūsų širdis ir išnarplioti mūsų laikų mazgus. Į tave sudedame savo viltis. Žinome, kad ypač išmėginimų metu tu nepaniekini mūsų prašymų ir ateini mums į pagalbą.

Tu Galilėjos Kanoje paankstinai savo sūnaus veiklos pradžią ir pasaulis pamatė pirmąjį Jėzų

stebuklą. Kai šventė virto liūdesiu, tu jam pasakei: „Jie nebeturi vyno“ (*Jn 2, 3*). O Motina, sakyk tai dar kartą Dievui, nes šiandien baigėsi vilties vynos, džiaugsmas išblėso, išskydo brolybė. Mes iššvaistėme žmogiškumą, praradome taiką. Išmokome smurto ir naikinimo. Mums skubiai reikia tavo motiniškos pagalbos.

Tad priimk, Motina, šį mūsų maldavimą.

Tu, Jūros Žvaigždė, neleisk mums nuskęsti karo audroje.

Tu, Naujosios Sandoros Skrynia, įkvėpk susitaikymo projektus, rodyk į jį kelius.

Tu, Dangaus Žeme, sugrąžink į pasaulį dieviškąją darną.

Užgesink neapykantą, numalšink kerštą, išmokyk mus atleisti.

Išgelbėk mus nuo karo, apsaugok pasaulį nuo branduolinės grėsmės.

Rožinio Karaliene, pažadink mumyse troškimą melstis ir mylėti.

Žmonijos Karaliene, parodyk žmonėms brolybės kelią.

Taikos Karaliene, išmelsk pasauliui taiką.

Tavo ašaros, Motina, teišjudina mūsų užkietėjusias širdis. Tegul dėl tavo ašarų vėl pražysta šis slėnis, kurį mūsų neapykanta pavertė dykuma. Ginklų žvangesiui dar netylant, tegul tavo malda mus nuteikia taikai. Tegul tavo motiniškos rankos švelniai paliečia tuos, kurie kenčia ir bėga nuo bombų. Tegul tavo motiniškas apkabinimas paguodžia tuos, kurie buvo priversti palikti savo namus ir šalį. Tegul Tavo Sopulingoji Širdis mus paskatina atjausti, atverti duris ir rūpintis sužeistais bei atstumtais žmonėmis.

Šventoji Dievo Motina, kai tu stovėjai prie kryžiaus, Jėzus, matydamas šalia esantį mokinį, pasakė tau: „Štai tavo sūnus“ (*Jn 19, 26*): taip jis tau patikėjo kiekvieną iš mūsų. Paskui mokiniui ir kiekvienam iš mūsų jis tarė: „Štai tavo motina“ (27 eil.). Motina, mes norime priimti tave į savo gyvenimą ir istoriją. Šią valandą pavargusi ir nusiminusi žmonija kartu su tavimi stovi prie kryžiaus. Žmonija nori paaukoti save tau, o per tave – Kristui. Tave su meile gerbiančios ukrainiečių ir rusų tautos kreipiasi į tave, nes tavo Širdis plaka joms ir visoms karo, bado, neteisybės bei vargo draskomoms tautoms.

Todėl, Dievo Motina ir mūsų Motina, iškilmingai pavedame ir paaukojame save, Bažnyčią ir visą žmoniją, ypač Rusiją ir Ukrainą, tavo Nekalčiausiajai Širdžiai. Priimk šį mūsų pasiaukojimą, kurio žodžius tariame su pasitikėjimu ir meile; suteik, kad liautųsi karas ir pasaulyje įsiviešpatautų taika. Iš tavo Širdies išsiveržęs „Taip“ atvėrė istorijos duris Taikos Kunigaikščiui; tikime, kad per tavo Širdį vėl ateis taika. Tau mes paaukojame visos žmonių šeimos ateitį, tautų poreikius ir lūkesčius, pasaulio nerimą ir viltis.

Tegul per tave žemėje išsilieja Dievo gailestingumas ir mūsų dienos vėl tegul slenka pagal švelnų taikos ritmą. Moterie, ištarusi „Taip“, ant kurios nužengė Šventoji Dvasia, sugrąžink į mūsų tarpą Dievo darną. Tu, kuri esi „gyvasis vilties šaltinis“, sudrėkink išdžiūvusias mūsų širdis. Tu, kuri savo įsčiose nuaudei Jėzaus žmogystę, padaryk mus bendrystės kūrėjais. Tu, kuri vaikščiojai mūsų

keliais, vesk mus taikos takais. Amen.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana